

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 18 kwietnia 2013 r.

Poz. 3084

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.223.2013.22 **WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO**

z dnia 16 kwietnia 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2001r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.)

orzekam

nieważność Uchwały Nr XXIII/157/2013 Rady Miejskiej w Mikstacie z dnia 18 marca 2013 roku w sprawie określenia wykazu przystanków na terenie miasta i Gminy Mikstat - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Mikstacie uchwałę w sprawie określenia wykazu przystanków na terenie miasta i Gminy Mikstat podjęła na sesji w dniu 18 marca 2013r.

Uchwałę doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 25 marca 2013r.

Jako podstawę prawną uchwały powołano art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011r. Nr 5, poz. 13 ze zm.).

Dokonując oceny legalności przedłożonej do oceny uchwały organ nadzoru stwierdził, co następuje:

„Art.15 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie zbiorowym stanowi, iż „Organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega w szczególności na określaniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów”. Zgodnie z treścią powołanego w podstawie prawnej badanej uchwały art. 15 ust. 2 ww. ustawy „Określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania, o których mowa w ust. 1 pkt 6, następuje w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego.”

Rada Miejska w Mikstacie, powołując się na art. 15 ust. 2 ww. ustawy, podjęła uchwałę w sprawie określenia wykazu przystanków na terenie Miasta i Gminy Mikstat. W § 4 uchwały Rada postanowiła, iż „Warunki korzystania z przystanków komunikacyjnych, o których mowa w § 3 niniejszej uchwały operatorzy i przewoźnicy zobowiązani są uzgodnić z zarządcą dróg, przy których przystanki te są zlokalizowane”. Zapis ten, w ocenie organu nadzoru, istotnie narusza normę kompetencyjną, tj. art. 15 ust. 2 ustawy publicznym transporcie zbiorowym, a także konstytucyjną zasadę legalności aktu prawa miejscowego.

Uchwała podjęta na podstawie art. 15 ust. 2 zawiera normy powszechnie obowiązujące, co kwalifikuje ją do aktów prawa miejscowego. W stosunku do aktów prawa miejscowego znaczenie istotne ma norma zawarta w art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który stanowi, iż organy samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach

upoważnień zawartych w ustawach. Jeśli więc ustawodawca zastrzegł, że w akcie prawa miejscowego powinny znaleźć się określone regulacje, to ich brak oznacza niewypełnienie przez przedmiotową uchwałę zakresu regulacji określonej w upoważnieniu ustawowym, co skutkuje istotnym naruszeniem prawa. Również regulacje zawarte w akcie prawa miejscowego wykraczające poza zakres upoważnienia ustawowego istotnie naruszają prawo

Pogląd taki jest ugruntowany w orzecznictwie. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 grudnia 2011r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II OSK 2058/11. wyraził pogląd, że „konstytucyjna zasada praworządności wyrażona w art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 94 Konstytucji RP wymaga, żeby materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej i zarazem naruszeniem konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego.

Redakcja art. 15 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, iż wolą ustawodawcy jest, aby uchwała podejmowana na podstawie tego przepisu zawierała wszystkie wskazane w nim elementy, tj. określenie przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników, a także warunki i zasady korzystania z tych obiektów. To rada gminy winna więc w przedmiotowej uchwale określić warunki i zasady korzystania z przystanków i dworców, stanowiących własność gminy lub przez nią zarządzanych.

Nie określając w przedmiotowej uchwale warunków i zasad korzystania z przystanków, Rada Miejska w Mikstacie nie wypełniła zakresu normy kompetencyjnej, czym rażąco naruszyła prawo.

Należy przy tym podkreślić, że określenie warunków i zasad korzystania z przystanków, których właścicielem lub zarządzającym jest gmina, zgodnie z wolą ustawodawcy, należy do wyłącznej kompetencji rady gminy i subdelegowanie tego obowiązku na inne podmioty (w tym przypadku na zarządców dróg) nie ma ustawowego unormowania i również stanowi istotne naruszenie prawa.

Wskazane uchybienie jest uchybieniem istotnym i przesądza o konieczności stwierdzenia nieważności ocenianej uchwały w całości.

Ponadto organ nadzoru wskazuje, iż przedmiotem podejmowanej na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym przez radę gminy uchwały winny być jedynie te przystanki, których właścicielem lub zarządzającym jest dana gmina. Przedstawiona do oceny uchwała określa natomiast „wykaz przystanków komunikacyjnych na terenie Miasta i Gminy Mikstat”. Wykładnia językowa obu zapisów wskazuje, iż nie są one tożsame. Przystanki zlokalizowane na terenie gminy niekoniecznie muszą oznaczać, iż są one jednocześnie własnością gminy lub że gmina nimi zarządza. Określony przez Radę Miejską w Mikstacie przedmiot uchwały, a także zawarte w niej przepisy odnoszące się do tego przedmiotu, mogą więc budzić uzasadnione wątpliwości interpretacyjne wśród adresatów norm, tj. operatorów i przewoźników, co z kolei stoi w sprzeczności z zasadami techniki prawodawczej.

Jako akt prawa miejscowego przedmiotowa uchwała, zgodnie z § 25 w związku z § 143 załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2002r., Nr 100, poz. 908), powinna możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować. Przedmiot uchwały będącej aktem prawa miejscowego rada gminy winna zaś określić „możliwie najzwięźle, jednakże w sposób adekwatnie informujący o jej treści” (§ 17 ust. 1 w zw. Z § 143 załącznika do ww. rozporządzenia). Organ nadzoru pragnie także zwrócić uwagę na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 czerwca 1995r. (sygn. akt SA/Gd 2949/94, OwSS 1996/3/91), w którym Sąd ten orzekł, iż uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek